

સાતત્ય હોય તો જ

સાતત્ય હોય તો જ ઉપદેશ આપજો,
અન્યથા વધશે કેફ અવગાઢ જો.

વર્તનમાં નહોય એવો શબ્દ ન કાઢજો,
પોતાનું સુધરે પછે કો'કને સુધારજો.

ટસરે ચડે ત્યાં જક્ક નહીં ઝાલજો,
ભીંત સામી લાગે ત્યાં જ મન-પગ વાળજો.

પ્રાકૃત અવળા ખૂણે જાગૃતિ રાખજો,
એક ફેર લપટે મન ટેવ પડી જાય જો. – સાતત્ય....

અવળું ગ્રહણ કરે દુર્બુદ્ધિ જાણ જો,
સમજણ વાંકી છે ત્યાં હાથ જ ના ઘાલશો.
કોઈનું સ્વમાન ભાંગી બગડે છે કામ જો,
વ્યવહારે મર્યાદા સાચવીને ચાલજો. – સાતત્ય....

શેઠ કરતાં નોકરને વધુ અભિમાન જો,
હથોડો ઉગામશે જ થતાં અપમાન જો.
જેમ જેમ સત્તા વધે નમી-નમી ચાલજો,
સાથીઓને જશ આપી રાજી કરી નાખજો. – સાતત્ય....

‘જ્ઞાન’ તો કહે છે કે કશું ના હલાવશો,
પોતાની ભૂલ્યો નોંધી જાતનું સુધારજો.
ઘેરે બેઠાં તપ આયાં ઉપકારી કાળ જો,
રાતદા’ડો રાખે તપતાં મતભેદી માલ જો. – સાતત્ય....

કષાયો ન ઉપજાવે વાણી સ્યાદ્વાદ જો,
“જ્ઞાની”ની કુરુણા જોવી મીઠી લાગે ગાળ જો.
બરફમાં બેસાડીને પછી દેશે ડામ જો,
રક્ષણ આપી ગાંઠો બાળે નિષ્કામ જો. – સાતત્ય....

‘દાદા’ કહે ‘ગાંડા’ અમને તોયે આવે વહાલ જો,
 રૂંવે-રૂંવે શુદ્ધ પ્રેમ નિતવર્ધી પ્યાર જો.
 આડાં માલ જાણ્યાં છતાં દીધું અમને ‘જ્ઞાન’ જો,
 મોક્ષખપીને કહું છું જે છે તે ‘આ’ પામજો. – સાતત્ય....
 જગત-ગતે ક્ષણે-ક્ષણે સરવૈયું કાઢજો,
 પરાધીન પરસતે તાંતાં-ખેંચ ટાળજો.
 વિશ્વ તો બાગ છે ફૂલ ને ઉદ્યાન જો,
 નોખી પ્રાકૃતિક સૌરભ જાણી-જોઈ માણજો. – સાતત્ય....
 અન્યોન્ય પૂરક વિશ્વે સમસરણમાર્ગ જો,
 કાળનું સુશોભન છે બેસૂરામાં તાલ જો.
 સમજણ વાંકી છે, કોઈને ના ભાંડશો,
 કુદરત પકડી દેડે હશે કેંક વાંક તો જ. – સાતત્ય....
 નથી જાણ્યું ત્યાં સુધી ઠોકર તમામ જો,
 જાણવું તો ‘દાદા’-જ્ઞાન ખરે મોહ-કામ જો.
 ગનેગારી નીકળે છે ભરેલાં શું માલ જો,
 પરમાણુ પારકાં છે ‘હીરા’ને સંભાળજો. – સાતત્ય....
 ગમ્મે તેવા ભારી કર્મે ‘દાદા’ને સંભારજો,
 શૂળી ઘાવ સોયે સરશે નિશ્ચિત માનજો.
 કેફ જે ઉતારે સર્વે તેનું નામ ‘જ્ઞાન’ જો,
 ભિક્ષુકી ટાળે સર્વે ભેદબુદ્ધિ ટાળજો. – સાતત્ય....
 વીતરાગોનાં મૂળ મારગને શતકોટિ સલામ હો,
 કાયા સાથે છુટ્ટાં રહેવું પ્રગમેલું પ્રમાણ જો.
 ‘દાદા, દાદા, દાદા’ બોલી, છૂટ્યા જેના પ્રાણ જો,
 સમાધિમરણવાળા ભવ્યાત્મા સંભારજો. – સાતત્ય....

